

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ

Кж1 По1 бр. 27/16

Дана 03.11.2016. године

Б Е О Г Р А Д

удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 и 4 у вези става 2 а КЗ и др.

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Верољуба Цветковића, председника већа, Милимира Лукића, Драгољуба Ђорђевића, Надежде Мијатовић и Бојане Пауновић, чланова већа, са вишим саветником – записничарем Тањом Славковић у кривичном предмету против **окривљених АА и др.**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 и 4 у вези става 2 а КЗ и др., решавајући по жалбама Тужиоца за организовани криминал окривљеног АА, његових бранилаца адвоката АБ1 АБ2, АБ3 и до АБ4, бранилаца окривљеног АА1, адвоката АБ4, АБ6 и АБ7, окривљене АА2 и њеног браниоца адвоката АБ8, браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ10, браниоца окривљеног АА4, адвоката АБ9, браниоца окривљеног АА5, адвоката АБ11, браниоца окривљеног АА7, адвоката АБ12, браниоца окривљеног АА8, адвоката АБ13, браниоца окривљеног АА9, адвоката АБ14, бранилаца окривљеног АА10, адвоката АБ1 и АБ2, браниоца окривљеног АА12, адвоката АБ15, браниоца окривљеног АА13, адвоката АБ16, браниоца окривљене АА14, адвоката АБ17, браниоца окривљеног АА15, адвоката АБ18, окривљеног АА16 и његовог браниоца адвоката АБ19, бранилаца окривљеног АА17 адвоката АБ20 и АБ21, браниоца окривљене АА6, адвоката АБ11 и бранилаца окривљеног АА11, адвоката АБ1, АБ2, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр. 276/10 од 26.04.2016. године, у седници већа одржаној у смислу члана 447 ЗКП дана 31.10. и 01.11.2016. године у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Јовице Јовановића, окривљеног АА и његових бранилаца адвоката АБ1, АБ2, АБ3, АБ4 и АБ5, окривљеног АА1 и његових бранилаца адвоката АБ6, АБ7 и АБ4, окривљене АА2 и њеног браниоца адвоката АБ8, браниоца окривљеног АА3 адвоката АБ9, који се јавио и за окривљеног АА4, браниоца окривљеног АА5, адвоката АБ11, браниоца окривљеног АА7, адвоката АБ12, браниоца окривљеног АА9 адвоката АБ14, окривљеног АА10 и његових бранилаца адвоката АБ1 и АБ2, браниоца окривљеног АА13, адвоката АБ16, окривљене АА14 и њеног браниоца адвоката АБ17, браниоца окривљеног АА15, адвоката АБ18, браниоца окривљене АА6, адвоката АБ11, окривљеног АА11 и његових бранилаца адвоката АБ1 и АБ2, а у

одсутству уредно обавештених окривљених АА7, АА4, АА5, браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ10, окривљеног АА13, након већања и гласања, већином гласова, донео је дана 03.11.2016. године,

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, окривљеног АА, његових бранилаца, адвоката АБ1, АБ2, АБ3 и АБ4, бранилаца окривљеног АА1, адвоката АБ6, АБ7 и АБ4, окривљене АА2 и њеног браниоца адвоката АБ8, браниоца окривљеног АА3 – адвоката АБ10, браниоца окривљеног АА4 – адвоката АБ9, браниоца окривљеног АА5, адвоката АБ11, браниоца окривљеног АА7 адвоката АБ12, браниоца окривљеног АА8, адвоката АБ13, браниоца окривљеног АА9 адвоката АБ14, бранилаца окривљеног АА10, адвоката АБ1 и АБ2, браниоца окривљеног АА12, адвоката АБ15, браниоца окривљеног АА13, адвоката АБ16, браниоца окривљене АА14, адвоката АБ17, браниоца окривљеног АА15, адвоката АБ18, окривљеног АА16 и његовог браниоца, адвоката АБ19, бранилаца окривљеног АА17 адвоката АБ20 и АБ21, браниоца окривљене АА6, адвоката АБ11 и бранилаца окривљеног АА11, адвоката АБ1 и АБ2, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр. 276/10 од 26.04.2016. године, у осуђујућем делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр. 276/10 од 26.04.2016. године окривљени АА је у ставу I изреке оглашен кривим да је извршио кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, док су II ставом изреке пресуде окривљени АА, АА1, АА2, АА3, АА4, АА5, АА7, АА8, АА9, АА10, АА12, АА13, АА14, АА15, АА16, АА17 и АА6 оглашени кривим да су извршили кривично дело превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, док је окривљени АА11 оглашен кривим да је извршио кривично дело превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ. Првостепени суд је претходно окривљеном АА за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од једне године, а за продужено кривично дело превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ казну затвора у трајању од 4 године и новчану казну у износу од 150.000,00 динара, па га је потом осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци и на новчану казну у износу од 150.000,00 динара у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 02.03.2010. године до 27.04.2011. године.

Првостепени суд је окривљеног АА1 осудио на казну затвора у трајању од 2 године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 02.03.2010. године од 27.04.2011. године.

Првостепеном пресудом окривљена АА2 је осуђена на казну затвора у трајању од 3 године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, у коју казну јој је урачунато време проведено у притвору од 02.03.2010. године до 21.07.2010.

године.

Првостепеном пресудом окривљени АА3 је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци и на новчану казну у износу од 90.000,00 динара у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 02.03.2010. године, до 28.06.2010. године.

Првостепеном пресудом окривљени АА3 је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и на новчану казну у износу од 80.000,00 динара, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 02.03.2010. године до 04.05.2010. године, која казна се има извршити у просторијама у којима станује у __, без електронског надзора.

Првостепеном пресудом окривљени АА5 је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и на новчану казну у износу од 70.000,00 динара, а која казна се има извршити у просторијама у којима станује у __, без електронског надзора.

Првостепеном пресудом окривљени АА7 је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и на новчану казну у износу од 80.000,00 динара у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 02.03.2010. године до 05.05.2010. године.

Првостепеном пресудом окривљени АА8 је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и на новчану казну у износу од 60.000,00 динара, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 27.04.2010. године до 29.04.2010. године, и истовремено је одређено да ће се казна затвора извршавати у просторијама у којима окривљени станује, у аа, без електронског надзора.

Првостепеном пресудом окривљени АА9 је осуђен на казну затвора у трајању од девет месеци и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, у коју казну је окривљеном урачунато време проведено у притвору од 02.03.2010. године до 04.05.2010. године и истовремено је одређено да ће се казна затвора извршавати у просторијама у којима окривљени станује, у __, без електронског надзора.

Првостепеном пресудом окривљени АА10 је осуђен на казну затвора у трајању од девет месеци и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, у коју казну је окривљеном урачунато време проведено у притвору од 27.04.2010. године до 29.04.2010. године, и истовремено је одређено да ће се наведена казна извршавати у просторијама у којима окривљени станује, у __, без електронског надзора.

Првостепеном пресудом окривљени АА12 је осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара у коју казну је окривљеном урачунато време проведено у притвору од 02.03.2010. године до 04.05.2010. године, и истовремено је одређено да ће се казна затвора извршавати у просторијама у којима окривљени станује, у аа1, без електронског надзора.

Првостепеном пресудом окривљени АА13 је осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара у коју казну је окривљеном урачунато време проведено у притвору од 02.03.2010. године до 04.05.2010. године и истовремено је одређено да ће се казна затвора извршавати у просторијама у којима окривљени станује, у аа2, без електронског надзора.

Првостепеном пресудом окривљена АА14 је осуђена на казну затвора у трајању од десет месеци и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, у коју казну је окривљеној урачунато време проведено у притвору од 02.03.2010. године до 20.05.2010. године, и истовремено је одређено да ће се казна затвора извршавати у просторијама у којима станује, у аа3, без електронског надзора.

Првостепеном пресудом окривљени АА15 је осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци и на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, у коју казну је окривљеном урачунато време проведено у притвору од 02.03.2010. године до 05.05.2010. године и истовремено је одређено да ће се казна извршавати у просторијама у којима станује, у аа4, без електронског надзора.

Првостепеном пресудом окривљени АА16 је осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци и на новчану казну у износу од 40.000,00 динара у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 02.03.2010. године до 04.05.2010. године, и истовремено је одређено да ће се казна извршавати у просторијама у којима станује, у аа5, без електронског надзора.

Првостепеном пресудом окривљени АА17 је осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци и на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, и истовремено је одређено да ће се казна извршавати у просторијама у којима станује у ааб, без електронског надзора.

Првостепеном пресудом окривљена АА6 је осуђена на казну затвора у трајању од седам месеци и на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, у коју казну је окривљеној урачунато време проведено у притвору од 02.03.2010. године до 04.05.2010. године и истовремено је одређено да ће се казна затвора извршавати у просторијама у којима станује у аа7, без електронског надзора.

Првостепеном пресудом окривљени АА11 је осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци и на новчану казну у износу од 40.000,00 динара и истовремено је одређено да ће се казна извршавати у просторијама у којима станује, у аа8, без електронског надзора.

Првостепеном пресудом је одлучено да су окривљени дужни да изречене новчане казне плате у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а ако исте не плате у остављеном року, исте ће им бити замењене казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне окривљенима одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци. Окривљенима којима је одређено да се извршење казне затвора има спровести у просторијама у којима станују истовремено је одређено да исте не смеју напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико у трајању једном од 12 часова, или два

пута у трајању од по 6 часова, самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издржавају у затвору.

Првостепеном пресудом на основу чл.92 и 93 КЗ од окривљених и трећих лица одузета је имовинска корист у возилима, становима и новцу и то од :

-окр. АА,

ПМВ марке „Пежо“ 206, оо16

-окр. АА1,

ПМВ марке „Пежо“ оо17

ПМВ марке „Пеугеот“, оо18

-окр. АА2,

возила оо7 до оо15

-окр. АА3:

возила кк1 до кк6

-окр. АА4,

возила оо12 и оо13

-окр. АА7,

возила оо1 до оо11

-окр. АА9,

ПМВ „Volvagen Pasat“ оо18

-окр. АА10,

ПМВ „Пежо 206“, оо20

ПМВ „Фиат пунто“, оо21

-окр. АА12

ПМБ „Фиат Пунто 1.2“, вв4, ПМБ „Фиат Пунто 1.2“, вв5, затим ПМВ „Фиат Пунто 1.2“, вв6, ПМВ „Фиат Пунто 1.2“, вв7,

-окр. АА14,

ПМВ „Фиат Пунто класик“ вв3,

-окр. АА17,

ПМВ „Фиат Пунто“, вв2,

ПМВ „Фиат Пунто“, вв1,

-окр. АА6,

ПМВ „Пежо 206 X1 1.4E“, вв,

-окр. АА11,

стан број 10, по структури једноипособан, површине 39,2 м2, који се налази у поткровљу објекта у аа9,

ОД ТРЕЋИХ ЛИЦА:

0022,

ПМВ „Фиат Пунто 1.2 0022,

0023,

ПМВ „Фиат пунто класик динамик ГПЛ“, 0023

0024,

ПМВ „Фиат Пунто“ 0024,

0025,

ПМВ „Фиат Пунто“, 0025,

0026,

ПМВ „Фиат Пунто 1.2 класик динамик ГПЛ“, 0026,

0027,

ПМВ марке «Фиат Пунто Класик Динамик», 0027,

0028,

ПМВ „Фиат пунто 1.2 класик, 0028,

0029,

ПМВ „Фиат Пунто“, 0029,

0030

ПМВ „Фиат Пунто 1.2 класик динамик ГПЛ“, 0030,

0031,

ПМВ „Фиат пунто класик“, 0031,

0032,

ПМВ „Фиат Пунто“, 0032,

0033,

ПМВ „Шкода Октавиа“, 0033,

ВВ8,

-стан вв8 са шест кључева од истог и пратећом документацијом,

0065,

ПМВ „Фиат Пунто“, 0065,

0034,

ПМВ „Фиат пунто“, 0034

0035,

ПМВ „Фиат Пунто“, 0035

0036,

ПМВ „Фиат Пунто“ 0036,

0037,

ПМВ „Шкода Октавија тоур 1,4“, оо37,

0038,

ПМВ „Фиат Пунто класик“, оо38,

ВВ9,

-стан вв9,

0039,

ПМВ „Фиат Пунто“, оо39,

0040,

ПМВ „Шкода Октавиа“, оо40,

0041,

ПМВ „Шкода Октавија тур 1.4“, оо41,

ВВ10,

-стан, вв10

0042,

ПМВ “Волксваген тип „Пасат“ оо42,

0043,

ПМВ „Фиат Пунто“, оо43

0044,

ПМВ „Шкода Октавиа“, оо44,

АА11С

-стан аа11

0045

ПМВ „Фиат Пунто“ оо45,

0046,

ПМВ „Фиат Пунто“, оо46,

АА10С,

-стан аа10,

0047,

ПМВ „Фиат пунто“, оо47,

0048,

ПМВ „Фиат Пунто“, оо48,

0049,

ПМВ „Пежо 206“, оо49,

0050,

ПМВ „Пежо“, оо50,

0051,

ПМВ „Пежо 206“ оо51,

0052,

ПМВ „Пежо 206“, оо52,

0053,

ПМВ „Пежо 206“, оо53,

0054,

ПМВ „Пежо 407 Премиум 2.0Е“, оо54,

0055

ПМВ „Пежо 206“, оо55,

0056,

ПМВ марке "Фиат Пунто", оо56,

0057,

ПМВ "Фиат Пунто", оо57,

0058,

ПМВ „Фиат Пунто класик“, оо58,

0059

ПМВ „Шкода Октавија тур 1.4“, оо59,

0060,

ПМВ „Пежо 206“, оо60,

0061,

ПМВ „Пежо 206 седан“, оо61,

0062

ПМВ „Пежо 206“, оо62,

0063,

ПМВ "Фиат Пунто", оо63,

0064,

ПМВ "Фиат Пунто", оо64.

Првостепеном пресудом окривљени су обавезани да на име одузимања противправне имовинске користи у року од три месеца од правоснажности пресуде под претњом принудног извршења уплате у буџет Републике Србије новчана средства и то:

-окривљени АА износ од 2.543.356,17 динара,

-окривљени АА и АА1, солидарно износ од 19.457.445,76 динара,

- окривљени АА и АА2 солидарно износ од 20.202.683,00 динара,
- окривљени АА и АА3 солидарно износ од 9.749.577,60 динара,
- окривљени АА, АА3, АА14 и АА8 солидарно износ од 2.387.833,76 динара,
- окривљени АА и АА8 солидарно износ од 7.298.241,14 динара,
- окривљени АА и АА14 солидарно износ од 1.159.114,00 динара,
- окривљени АА и АА4 солидарно износ од 1.783.114,00 динара,
- окривљени АА, АА4 и АА7 солидарно износ од 6.270.982,47 динара,
- окривљени АА и АА4 солидарно износ од 894.177,82 динара,
- окривљени АА и АА7 солидарно износ од 1.686.246,80 динара,
- окривљени АА и АА5 солидарно износ од 1.846.000,00 динара,
- окривљени АА и АА13 солидарно износ од 1.590.431,14 динара,
- окривљени АА, АА5 и АА13 солидарно износ од 807.512,85 динара,
- окривљени АА и АА10 солидарно износ од 3.285.923,38 динара,
- окривљени АА и АА12 солидарно износ од 1.235.000,00 динара,
- окривљени АА и АА15 солидарно износ од 1.431.512,85 динара,
- окривљени АА, АА15 и АА5 солидарно износ од 611.000,00 динара,
- окривљени АА и АА16 солидарно износ од 795.215,70 динара,
- окривљени АА и АА17 солидарно износ од 624.000,00 динара,

Првостепеном пресудом у ставу III изреке пресуде трећа лица на која је пренета без накнаде имовинска корист су обавезана да на име одузимања противправне имовинске користи у року од 3 месеца од правоснажности пресуде под претњом принудног извршења уплате у буџет Републике Србије новчана средства и то: ТТ износ од 90.000,00 динара, ТТ1 износ од 158.595,78 динара, ТТ2 износ од 140.539,00 динара, Невена Нејков износ од 132.873,00 динара и Татјана Геренчевић износ од 135.735,00 динара.

Првостепеном пресудом на основу одредбе члана 422 тачка 3 ЗКП према окривљенима АА1, АА2, АА3, АА4, АА5, АА7, АА8, АА9, АА11, АА12, АА13, АА14, АА15, АА16, Робету Балажу и АА6 одбијена је оптужба да су извршили и то: окривљени АА1, АА2, АА3, АА4, АА7, АА8, АА10, АА14 и АА6, кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, а окривљени АА5, АА9, АА12, АА13, АА15, АА16 и АА17 кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 3 у вези става 1 КЗ. Истом пресудом у ставу III изреке окривљени АА11 је на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став

4 КЗ у вези става 2 КЗ.

Првостепеном пресудом у ставу IV изреке одбијен је у целости као неоснован одштетни захтев "Државне Лутрије Србије", док је ставом V изреке одлучено да трошкови кривичног поступка у односу на одбијајући и ослобађајући део пресуде у целости падну на терет буџетских средстава суда, док ће о трошковима кривичног поступка у односу на осуђујући део пресуде првостепени суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, уважи жалбу ТОК-а и пресуду Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр. 276/10 од 26.04.2016. године преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљенима АА1, АА2, АА3, АА7, АА4, АА5, АА8, АА9, АА10, АА12, АА13, АА14, АА15, АА16, АА17, АА6 и АА11 изрећи строжије казне затвора строжије новчане казне, а да окривљеном АА утврди строжије појединачне казне затвора за кривична дела за која је оглашен кривим и осуди га на јединствену казну затвора у дужем трајању од изречене.

-Бранилац окривљеног АА7, адвокат АБ12, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине, предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се иста преиначи тако што ће се окривљени ослободити од оптужбе или да се пак иста преиначи у делу одлуке о кривичној санкцији тако што ће се окривљени блаже казнити. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

-Бранилац окривљеног АА15, адвокат АБ18, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду као другостепени усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исту преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним будем обавештен о седници већа.

-Бранилац окривљеног АА8, адвокат АБ13 из свих законом предвиђених разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду у целости усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

-Бранилац окривљеног АА4, адвокат АБ9, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о одузимању имовинске користи са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу у осуђујућем делу пресуде који се односи на одузимање противправне имовинске користи и предмет у том делу врати првостепеном суду на поновно суђење или исту преиначи у смислу навода из жалбе, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

-Бранилац окривљеног АА5, адвокат АБ11 из свих законом предвиђених разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или исту преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са

окривљеним буде обавештен о седници већа.

-Бранилац окривљене Милице, адвокат АБ11 из свих законом предвиђених разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или исту преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеном буде обавештен о седници већа.

-Бранилац окривљене АА14, адвокат АБ17 због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљену ослободити од оптужбе или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поново суђење. У жалби је бранилац ставио захтев да буде обавештен о седници већа када се о жалби буде одлучивало.

-Бранилац окривљеног АА3, адвокат АБ10, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или исту преиначи у смислу жалбених навода, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

-Бранилац окривљеног АА12, адвокат АБ15, из свих законом предвиђених разлога са предлогом да Апелациони суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или исту преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или пак да исту преиначи у делу одлуке о кривичној санкцији и окривљеног блаже казни.

-Бранилац окривљеног АА17 адвокат АБ20, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

-Бранилац окривљеног АА17, адвокат АБ21, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе, или пак да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

-Бранилац окривљеног АА9, адвокат АБ14, из свих законом предвиђених разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби је бранилац ставила захтев да буде обавештена о седници већа.

-Бранилац окривљеног АА16, адвокат АБ19, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе и обавезе плаћања противправне имовинске користи или пак да исту преиначи, тако што ће окривљеног блаже казнити и ослободи га плаћања противправне имовинске

користи или пак да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

-Браниоци окривљеног АА, адвокати АБ1 и АБ2, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби су браниоци ставили захтев да заједно са окривљеним буду обавештени о седници већа.

-Бранилац окривљеног АА, адвокат АБ3, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе, или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

-Бранилац окривљених АА и АА1, адвокат АБ4, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљене ослободи од оптужбе за кривична дела за која су оглашени кривим или пак да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљенима буде обавештен о седници већа.

-Окривљени АА из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи тако што ће га ослободити од оптужбе за извршена кривична дела, или пак да исту преиначи тако што ће му изрећи блажу кривичну санкцију, или пак да ожалбену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

-Браниоци окривљеног АА11, у осуђујућем делу адвокати АБ1 и АБ2, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ или да у односу на окривљеног у том делу побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби су браниоци ставили захтев да заједно са окривљеним буду обавештени о седници већа.

-Браниоци окривљеног АА10, адвокати АБ1 и АБ2 због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног у ставу два изреке ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, или пак да исту укине у том делу и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби су браниоци ставили захтев да заједно са окривљеним буду обавештени о седници већа.

-Бранилац окривљеног АА13, адвокат АБ16, због битне повреде одредаба

кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или исту преиначи у смислу жалбених навода, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе. Бранилац је у жалби ставила захтев да заједно са окривљеним буде обавештена о седници већа.

-Бранилац окривљене АА2, адвокат АБ8, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеном буде обавештен о седници већа.

-Окривљена АА2, због одлуке о кривичној санкцији и одлуке о одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и ослободи је од оптужбе. У жалби је окривљена ставила захтев да заједно са својим браниоцем адвокатом АБ8 буде обавештена о седници већа.

-Браниоци окривљеног АА1, адвокати АБ6 и АБ7 из свих законом предвиђених разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да исту преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе. У жалби су браниоци ставили захтев да заједно са окривљеним буду обавештени о одржавању седнице већа.

-Окривљени АА16, због одлуке о кривичној санкцији, а према жалбеним наводима првостепена пресуда се побија и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду донесе правилну и на закону засновану одлуку.

-Одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал суду су доставили браниоци окривљених АА, АА10 и АА11, адвокати АБ1 и АБ2, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење одбије жалбу ТОК-а у целости. Браниоци су у одговору на жалбу поновили захтеве који су истакли у својим жалбама, са предлогом да буду обавештени о седници већа.

Тужилац за организовани криминал је такође суду доставио одговор на жалбе бранилаца окривљених АА, АА3, АА15, АА7, АА14, АА5, АА6, АА8, АА4, АА12, АА10, АА11, АА17, АА16, АА9, АА13, АА1 и АА2 и окривљених АА, АА16 и АА2 које су изјављене против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1.бр.276/10 од 26.04.2016. године, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење одбије као неосноване жалбе окривљених и њихових бранилаца.

Заменик Тужиоца за организовани криминал је писаним поднеском Ктж.бр 30/16 од 01.09. 2016. године предложио да се жалба Тужиоца за организовани криминал усвоји као основана, а да се жалбе окривљених и

њихових бранилаца одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одржао седницу већа, у смислу члана 447 ЗКП-а, у дане 31.10.2016. и 01.11.2016. године и на заказана рочишта за седницу већа у наведене дане од стране другостепеног суда констатовано је да су испуњени услови за одржавање седнице већа, другим речима, странке и браниоци који су тражили присуство на седници већа уредно су примили обавештења о заказаној седници већа и то је констатовано на првом рочишту, а у наредне дане кроз записнике о седници већа констатовано је ко од уредно обавештених странака и бранилаца није приступио на рочиште за седницу већа и кроз овај део образложења пресуде се појединачно не наводи ко је приступио, а ко је изостао са рочишта за седницу већа, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама, одговорима на жалбу и изјашњењем ТОК-а у писаном поднеску, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

Жалба Тужиоца за организовани криминал, као и жалбе окривљених и њихових бранилаца су неосноване.

битне повреде одредаба кривичног поступка

Жалбом бранилаца окривљеног АА1, адвоката АБ6 и АБ7, побија се првостепена пресуда по основу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП-а, тако што се истиче да се чињенични опис радњи окривљеног и осталих окривљених за које су осуђени драстично разликује од оног описа радњи који је наведен у оптужници, чиме је првостепени суд повредио идентитет оптужног акта. Првостепени суд је чињенични опис у оквиру тачке под II побијане пресуде изменио у суштинским аспектима који се односе на саме елементе бића кривичног дела превара из члана 208 КЗ, што се не може сматрати уобичајеним и дозвољеним прилагођавањем чињеничног описа оптужнице утврђеном чињеничном стању. Првостепени суд је у чињеничном опису пресуде самоиницијативно променио пасивног субјекта - оштећено лице, тако што је из чињеничног описа радњи које су оптужним актом окривљенима стављене на терет избацио следећи текст: “на штету имовине која се састоји од средстава остварених приређивањем наведених игара, за која су средства наведена предузећа била одговорна и која су управљала и располагала током игре”, а затим изменио и остатак текста оптужнице који је гласио: “и на штету имовине свих учесника у играма и потенцијалних добитника – лица која су слањем понуда остварила право на добитак а који су играла у складу са правилима”, наводећи у пресуди следеће: “на штету имовине свих учесника у играма који су играли у складу са правилима”. По мишљењу одбране, првостепени суд је на наведени начин сам конструисао одлучну чињеницу у погледу тога ко је оштећен извршењем кривичног дела преваре и у чијој је имовини штета наступила, што представља конститутивни елемент кривичног дела превара.

Насупрот изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљеног АА1, првостепени суд на напред наведени начин није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП-а, будући да није повредио

идентитет оптужног акта, мењајући самоиницијативно пасивног субјекта – оштећено лице, како се то указује у жалбама бранилаца окривљених, већ је само приликом пресуђења у овој кривично-правној ствари у изреку пресуде унео мање измене у односу на диспозитив оптужног акта, стилизујући и уподобљујући опис радње извршења чињеничном стању утврђеном на главном претресу, па се сходно наведеном по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење супротни жалбени наводи бранилаца окривљених у том делу, оцењују као неосновани.

Надаље се жалбама браниоца окривљеног АА7, адвоката АБ12, браниоца окривљеног АА4, адвоката АБ9, браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ10, браниоца окривљеног АА15, адвоката АБ18, бранилаца окривљеног АА17, адвоката АБ20 и АБ21, браниоца окривљеног АА9, адвоката АБ14, браниоца окривљеног АА16, адвоката АБ19, окривљеног АА АА10 и АА11 и њихових бранилаца адвоката АБ1 и АБ2, браниоца окривљеног АА13, адвоката АБ16, бранилаца окривљеног АА, адвоката АБ3 и АБ4 и браниоца окривљене АА2, адвоката АБ8, побија првостепена пресуда по основу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП-а, и члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП-а, тако што се истиче да првостепени суд у побијаној пресуди није дао јасне разлоге о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, будући да је нејасно која је група која је освојила награде, затим је нејасно које радње у оквиру преварних радњи, које је предузео окривљени АА чини и окривљени АА7. Такође је нејасно у овом делу изреке побијане пресуде када је и између кога сачињен претходни споразум по коме би окривљени АА7 предузимао радње лажног представљања да је добитник у наградној игри и да је проналазио лица, те како радње лажног представљања као добитника, ангажовањем других лица која ће се лажно представити као добитник, организовањем преузимања добијених возила, одвожење, чување возила, оглашавањем за продају, могу да буду радње извршења кривичног дела превара, када се у опису радњи које је предузео окривљени АА7 не наводи на који начин је довео у заблуду било кога, а да би та заблуда била одлучујућа код додељивања награда.

Оно што се суштински оспорава жалбама јесте питање које током поступка није утврђено, које лице је оштећено кривичним делом превара, будући да током поступка није саслушано лице, односно лица која су кривичним делом преваре оштећена, па је остало нејасно како се неко може осудити за кривично дело преваре, а да при том нема оштећеног, нити је било ко оштећен извршењем кривичног дела преваре. Надаље, и у погледу умишљаја првостепени суд само констатује да су окривљени свесно и вољно предузимали описане радње желећи извршење истих, дакле, поступајући са директним умишљајем као обликом виности, међутим, уопштено образложење једног од најбитнијих питања се не може прихватити будући да је првостепени суд морао да у погледу виности за сваког од окривљених појединачно да јасне и детаљне разлоге, а који су у побијаној пресуди у потпуности изостали.

Насупрот изнетим жалбеним наводима по оцени Апелационог суда првостепени суд је након свестране оцене и анализе изведених доказа ценећи утврђено чињенично стање у погледу одлучних чињеница дао јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница, па и оних на које се указује изјављеним жалбама, не садрже никакве нејасноће, неразумљивости и

противречности, будући да је првостепени суд у погледу одлучних чињеница које је оштећен и у погледу питања умишљаја на страни окривљених, дао разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд као другостепени, ценећи став одбране која је приговорила током поступка да се не може утврдити ко је поименично оштећен кривичним делом преваре.

Првостепени суд правилно закључује да се овакав став одбране не може прихватити, јер учесници у играма суштински спадају у одредив круг људи, који круг је ограничен својством учесника који је платио цену послате поруке, као улога у игри, из којих средстава је и формиран фонд добитника, околношћу да су добитници исплаћени у заблуди да је добитник играо у складу са правилима, сви остали који су учествовали у играма у складу са правилима и чија је имовина смањена плаћањем цене учествовања у играма су стекли својство оштећених.

Што се тиче питања умишљаја на страни окривљених, првостепени суд је у погледу ове одлучне чињенице такође дао разлоге на страни 123 побијане пресуде, налазећи да су окривљени свесно и вољно предузимали описане радње, желећи извршење истих, дакле, поступајући са директним умишљајем као обликом виности, својим појединачним деловањем битно допринели наступању забрањене последице.

погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање

Надаље се жалбама оспорава и правилност утврђеног чињеничног стања, тако што се оспорава закључак првостепеног суда и оцена изведених доказа и указује да је првостепени суд извео погрешан закључак да су окривљени лажним приказивањем чињеница довели у заблуду било кога, понајмање "Државну Лутрију Србије", такође погрешно закључујући да су окривљени на штету имовине свих учесника у играма који су играли у складу са правилима игре на срећу вршили кривично дело превара. Да би постојало кривично дело превара мора постојати оштећени који је одређен или бар одредив, а првостепени суд у побијаној пресуди није јасно определио радње сваког од окривљених. Првостепени суд је надаље и непотпуно утврдио чињенично стање, јер је одбио предлог одбране да се изврши вештачење од стране вештака математичке струке на околност да игре не представљају игре на срећу. Одбрана је става да је овај доказ од изузетног значаја за правилно разјашњење ове кривично-правне ствари, при чему је одбијен и предлог одбране да се утврди ко је аутор рачунарског програма који се користио за игру ради саслушања лица да ли је програм технички или функционално био способан за реализацију игре на срећу. Такође се жалбама указује да код постојања кривичног дела превара намера прибављања противправне имовинске користи (преварна намера) мора постојати у тренутку предузимања прве радње извршења кривичног дела, првостепени суд је управо у ожалбеној пресуди паушално навео да су окривљени у намери да себи прибаве противправну имовинску корист лажним приказивањем чињеница довели у заблуду одговорна лица и навели их да им на штету имовине свих учесника у играма, који су играли у складу са правилима предају имовинску корист, а које тврдње првостепеног суда током поступка нису доказане. Такође се у жалбама указује да током поступка првостепени суд није утврдио које лице је доведено у заблуду, ко је оштећени, при чему није доказана

ниједна радња извршења из оптужнице, будући да је суд пропустио да докаже и образложи конкретну радњу извршења коју предузима сваки од окривљених у сваком појединачном колу наградних игара, односно у сваком од појединачно извршених кривичних дела која заједно чине ово сложено кривично дело у продуженом трајању.

Насупрот изнетим жалбеним наводима Апелациони суд у Београду, Посебно одељење налази да је првостепени суд након свестране оцене и анализе изведених доказа, ценећи одбране свих окривљених, исказе саслушаних сведока и писане доказе, одлучне чињенице као и чињенично стање, и то како у погледу објективних тако и у погледу субјективних околности дела, у свему правилно и потпуно утврдио и за свој чињенично-правни закључак дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд, а који се жалбеним наводима окривљених и њихових бранилаца не доводе у сумњу.

Кључно питање у овој кривичноправној ствари, пре питања о природи игара, да ли је реч о играма на срећу, наградним играма или инверзним аукцијама, како је то одбрана истицала током поступка, јесте питање да ли је окривљени АА играо у складу са правилима или не.

Првостепени суд је пре свега имао у виду да је Министарство финансија Републике Србије доносило различите одлуке – мишљења која се тичу природе игара, најпре проглашавајући игру чији је организатор био окривљени АА преко фирме “ИМС” (2007. - 2008. година) за врсту куповине, односно продаје ствари и услуга, (мишљење од 25.02.2008. године), а да је затим након што је "Државна Лутрија Србије" преузела приређивање игара (2009. година) исту прогласио за игру на срећу, (сагласност од 29.09.2009. године и од 02.10.2009. године). Тако у правилима игре "Гранд лицитација" од 12.11.2007. године и од 24.08.2008. године, "СМС ИТВ лицитација – 100 дана 100 аутомобила" од 25.03.2009. године, члан 2 означава игру као продају непокретности роба и услуга, по математичком моделу по коме учесник који је дао најнижу јединствену понуду остварује право на куповину непокретности, роба или услуга по цени коју је сам понудио. Код осталих игара које је приређивала "Државна Лутрија Србије" игре су означене као класичне игре на срећу које се заснивају на симулацији инверзне аукције (инверзне лицитације) у којој учесници у игри слањем понуда путем СМС порука, достављају најниже фиктивне понуде за предмет лицитације (члан 1 правила код свих игара).

Анализирајући опис карактера игре првостепени суд закључује да суштнски нема разлике јер учесник шаље СМС поруку надајући се да је његов излицитирани број најнижи јединствени и да ће тако освојити награду, са разликом што у једној игри тај број има новчану вредност по којој купује награду, а у осталим случајевима лицитирани број нема новчану вредност али се тиме не доводи у питање алеаторност игара која је обезбеђена даљим правилима.

Окривљеном АА се ставља на терет да је учествовао у играма на начин који је супротан правилима. Сама правила су суштинска и иста за све игре у погледу одредби које се тичу ко је учесник у игри, на који начин се учествује у

игри, ко је победник, те шта је забрањено да се ради или користи приликом играња и какве то последице повлачи. Оно што је неспорно у овој кривичноправној ствари је надаље начин функционисања пронађене опреме што је потврдио у свом налазу и мишљењу, као и допунама и изјашњењима и исказу са главног претреса вештак информатичке струке ЕЕ, који налаз је заснован на извештајима о прегледу рачунара и телефона.

Из налаза и мишљења судског вештака произилази да је на лицу места пронађена локална рачунарска мрежа, да су рачунари били повезани мрежним кабловима, а на рачунаре су били прикључени мобилни телефони. Сваки телефон је био напајан помоћу пуњача у разводним утичницама. Веза између рачунара и мобилних телефона остварена је УСБ комуникационим кабловима. На један рачунар је било прикључено до осам мобилних телефона истовремено. Сам оперативни систем који је инсталиран на рачунарима омогућавао је да се рачунари повежу физички, логички и функционално у локалну рачунарску мрежу. За остваривање СМС комуникације коришћени су апликативни програми који омогућавају да се са једног рачунара управља порукама које се шаљу и које се примају од сваког од прикључених телефона. Концепција система није захтевала да се софтвер у мобилним телефонима модификује јер оригинални омогућава повезивање на рачунар. Овакво конципираним системом остварена је могућност делимичне аутоматизације процеса при учествовању у лицитацијама, као и прегледност релевантних примљених порука која је омогућавала брзу и адекватну реакцију оперативног система. Сам програм није израчунавао победнички број, већ је то био део мисаоног процеса самог АА на основу расположивих података добијених употребом инсталираног софтвера. Технички гледано на овакав начин кршила су се сва правила појединачних игара које су забрањивала употребу рачунара за слање СМС порука. При томе вештак је јасно определио да мобилни телефон као уређај представља својеврсни рачунар, али да овде треба несумњиво разликовати мобилни телефон као технички уређај и рачунар као посебан технички уређај који је коришћен и чијом употребом, као правилима забрањеним техничким средством су кршена правила игара.

Првостепени суд је надаље имао у виду исказ сведока СС из "Државне Лутрије Србије" о контролним механизмима регуларности учешћа добитника, који је у свом исказу навео да њихов систем контроле није могао да прати који су уређаји коришћени за слање порука, те да је "Државна Лутрија Србије" имала одређене механизме сигурности контроле да препозна недозвољено играње, али систем и начин на који је окривљени АА играо омогућавао му је да остане "невидљив" за контролне механизме, па самим тим и буде победник у енормно великом броју случајева. Са друге стране управо начин играња прописан правилима – ручно куцање порука и ограничења која са тим долазе давали су алеаторност самим играма, док је начин на који је окривљени АА играо, ту алеаторност поништавао кршећи правила. Добитак се исплаћивао доносиоцу картице без обзира што је други играо. Дакле, ове две околности и то за контролни систем Приређивача игара невидљивост начина на који је играо окривљени АА, те да лица која су се појављивала и представљала као добитници су наводили податке о игрању прикривајући да нису ни лицитирали, говори у прилог постојања заблуде код Приређивача игара, да је победничка понуда – лицитирани број остварен у складу са правилима и да је добитник лице које је излицитирало победнички број. На тај начин Приређивач је доведен у

заблуду да изврши исплату награде незнајући да је победа остварена уз кршење правила.

Након што је првостепени суд утврдио да је окривљени АА приликом играња кршио правила игре, те да је Приређивач игара доведен у заблуду на konto ко је извршио исплату добитника, суд је размотрио и питање оштећеног лица, па је извршио увид у налаз и мишљење вештака финансијске струке ЕЕ1, а такође је имао у виду и његово изјашњење са главног претреса, из кога произилази да Приређивачи игара, као ни њихови пословни партнери у организовању игара нису претрпели никакву штету, већ су напротив и зарадили. Код таквог стања ствари, суд не налази да је неопходно посебно образлагати налаз и мишљење осим када је реч о начину како се формира фонд добитника јер се у том делу налази одговор ко је заправо оштећен. Чињеница је да су се играчи идентификовали само преко броја мобилних телефона са којих су слали СМС поруке, не и поименично. У том смислу је одбрана приговорила да се не може утврдити ко су заправо поименично оштећени. Међутим, овакав став одбране се не може прихватити јер учесници у играма суштински спадају у одредив круг људи, који круг је ограничен својством учесника који је платио цену послате поруке, као улога у игри и из којих средстава је формиран фонд добитника. Околношћу да су добили исплаћени у заблуди да је добитник играо у складу са правилима, сви остали који су учествовали у играма у складу са правилима чија је имовина смањена плаћањем цене учествовања у играма су стекли својство оштећених.

Надаље, када је реч о начину на који су окривљени проналазили лица, која би се Приређивачима игара представили као добитници, који би касније преузимали награде, првостепени суд је те чињенице утврдио управо на основу одбрана окривљених, те исказа бројних сведока фиктивних учесника у играма и добитника, које је делом непосредно саслушао, а делом извршио увид у њихове исказе. Окривљени су у својим одбранама навели да су се у почетку сами појављивали у играма као добитници, мада сами нису послали победнички СМС број, временом овај круг људи се ширио како у погледу добитника, тако и у погледу лица – окривљених који су проналазили нове добитнике, како у Београду, тако и из других места, што је како сами окривљени наводе, а то се види из садржаја прислушких разговора, било пожељно, како се не би код Приређивача игара створила било каква сумња уколико би сви добитници били из истог места. Сваки окривљени је детаљно описао и навео која лица је ангажовао, каква је његова улога била у организацији проналажења добитника, те како су касније са овим лицима одлазили ради преузимања награде. Да су наводи одбране окривљених у овом делу тачни указују и искази сведока пре свега добитника, будући да су они садржински сви готово идентично описали догађаје, на основу којих исказа је првостепени суд утврдио и начин на који се поступало. Добитници су обично били пријатељи и познаници, чак и сродници окривљених, а након што пронађу лице које би било добитник, то се пријављује окривљенима АА2, АА1 и АА3, који договорено одређују ког дана ће се то лице појавити и укључити у програм, након чега ће се представити Приређивачу игре, навести број телефона са кога је послата порука, колико је порука послато и у које време. Првобитно су добитници долазили у стан окривљеног АА, где је живео, а касније након што је окривљени АА1 изнајмио стан у улици Антифашистичке борбе који је плаћао АА долазили би у овај стан где би се по

завршетку кола јављали на позив Приређивачу игара, остављали личне податке, одговарали на питања. Временом како би се прикрила локација где се налази опрема за играње добитници би долазили испред зграде са окривљеним који су их ангажовали, при чему неки од окривљених који су се касније укључивали у групу нису ни знали где је стан из кога се игра, да би преко портал ТВ-а пратили телевизијски програм који је преносио завршни део игре. Да се водила евиденција о томе ко је кога и када ангажовао за коју награду, ко је продао награду и за колико новца и колико је ко зарадио, сведочи и свеска која је пронађена код окривљене АА2 приликом претреса, у коју је првостепени суд извршио увид, а која садржи управо све ове податке. При томе, како се одређивала цена продаје награде, како се новац делио, окривљени су сами у својим одбранама неспорно описали.

Првостепени суд је надаље, када је реч о међусобном односу окривљених на основу њихових одбрана, а посебно садржаја прислушких разговора несумњиво утврдио улогу окривљеног АА, као идејног творца, организатора групе, са осталим члановима окривљенима, с тим што је утврдио да је између окривљених АА, АА1, АА2 и АА3, постојала чвршћа повезаност него у односу на остале окривљене који су у међусобној вези, посебно повезани са ужим језгром групе. У својим одбранама окривљени су тачно навели начин и преко кога су постали чланови групе, што суд прихвата као утврђене чињенице. Првостепени суд је прихватио неспорне одбране окривљених у деловима у којима су признали своје радње, као и радње других, начин организовања, ангажовања појединих чланова групе, ангажовања "добитника" и спровођења игара, јер су одбране окривљених у наведеном делу потврђене осталим изведеним доказима и то исказима "добитника", спроведеним вештачењима и материјалним доказима, али не и одбране окривљених којима су негирали противправност понашања и непостојање конспиративности, сакривања возила, обзиром да првостепени суд закључује супротно на основу свих изведених доказа и образложених чињеница.

Имајући у виду све напред наведено, првостепени суд је као неспорне утврдио следеће чињенице, да су у периоду од почетка априла 2009. године па до 15.02.2010. године у Београду, окривљени АА организовао групу чији су припадници постали сви остали окривљени, да су деловали споразумно, са циљем непосредног стицања финансијске користи у дужем временском периоду, по унапред утврђеним задацима и улогама, вршили кривично дело превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ, да је окривљени АА супротно правилима наградних игара прописаних од стране организатора наградних игара "Државне Лутрије Србије" и "ИТВ Мултимедија", којима је забрањена употреба недозвољених техничких уређаја, персоналних рачунара и других уређаја за слање СМС порука, као и већег броја мобилних телефона и СИМ картица, извршио повезивање 20 персоналних рачунара физички и логички функционално у рачунарску мрежу и повезао 8 до 12 мобилних телефона са сваким од рачунара, односно повезао истовремено око 200 мобилних телефона са најмање толико СИМ картица за рачунаре, да је осмислио и користио софтверски програм, да је све то ставио у функцију најпре у свом стану сс, а затим у ту сврху у изнајмљеном стану у улици __, а у једном случају у стану окривљене АА2, да је на наведени начин истовремено коришћен велики број телефона и СИМ картица које је често мењао, на конто чега су Приређивачи

игара на штету и имовину осталих учесника игара који су играли у складу са правилима игре, а чија имовина је ушла у фонд добитака, предали групи награде у становима, возилима и готовом новцу у 188 случајева, а сама група прибавила себи противправну имовинску корист која прелази износ од 1.500.000,00 динара, колико је кривичним законом прописан цензус за предметни облик кривичног дела преваре. Надаље, и остали окривљени су се лажно представљали и континуирано проналазили лица која су се организатору награда представљали као учесници, односно добитници, организовали преузимања добијених возила, станова, готовог новца од стране лажних добитника, одвожење и чување возила, оглашавање на продају и продају станова и возила, после чега су међусобно делили новац добијен продајом награда, а у појединим случајевима награде задржавали за себе, а на начин како је то ближе првостепени суд и образложио (странице 116 и 117 побијане пресуде).

Првостепени суд је надаље у погледу начина спровођења плана групе утврдио следеће, и то да је окривљени АА седео у наведеним становима са још неколико чланова групе, најчешће са окривљеним АА1, где је поставио техничку и софтверску опрему, уз чију помоћ је самостално – мисаоним закључивањем одређивао и слао СМС поруку преко рачунара која је касније постајала победничка као најнижа јединствена понуда, зависно од претходног договора ко ће бити ангажован за који дан, окривљени АА или неко од чланова групе ко је био са њим у стану је непосредно давао упутства једном броју лажних добитника у случају да су се и они налазили у стану у којем је он боравио за време емитовања наградне игре, односно телефоном другом броју лажних добитника који су се најчешће са неким од окривљених налазили у возилу на паркингу у близини наведених зграда. Неколико минута пре завршетка сваке поједине лицитације окривљени АА или члан групе који је са њим био у стану, успостављао је телефонску везу са лажним добитником, или са окривљеним који је био са њим у возилу испред зграде, или би неко од њих излазио из стана и одлазио до возила у коме се налазио лажни добитник и на тај начин му давао податке о висини износа понуде, колико је понуда наводно послао, који је број телефона са кога је послата најнижа јединствена понуда и слично, како би лажни добитник имао информације потребне да идентификује себе као добитника и комуникацију са телевизијом путем које се наградна игра приређује или би наведене информације давао лажном добитнику непосредно у случају када се налази у наведеном стану. У моменту када је у складу са правилима игре добијао позив телевизије на број телефона који је извучен као добитник награде, а која СИМ картица са тим претплатничким бројем се налазила у стану, окривљени АА је преусмеравао примљени позив са телефонском везом коју имају са броју лажног добитника у случају када лажни добитник није био у непосредној близини стана, или би у случају када се лажни добитник налази у стану или његовој непосредној близини, телефон који је био повезан са рачунаром скидао са мреже и предавао га лажном добитнику, односно предавао неком од окривљених који би тај телефон однео до возила у ком се налазио лажни добитник, како би се он јавио у директан телевизијски програм. По завршеној комуникацији са телевизијом, ангажованом добитнику су предавали телефон са картицом са које је послата најнижа јединствена понуда у конкретном случају и новац за ангажовање, после чега су одржавали контакт са лажним добитником до преузимања награде, односно до њене продаје. Организовали су преузимања добијених возила, станова, готовог новца од

стране лажних добитника, одвожење и чување возила, оглашавање на продају и продају станова и возила после чега су међусобно делили новац добијен продајом. Приређивачи игара нису оштећени, напротив, остварили су зараду, а оштећени су сви остали играчи који су играли у складу са правилима – лажним приказивањем чињеница да се игра у складу са правилима и да лица која су се представљала као добитници нису ни учесници у игри. Приређивачи су континуирано довођени у заблуду, на конто чега су на штету осталих играча лажним добитницима, односно групи предавали дневне награде, при чему је група прибавила противправну имовинску корист која значајно прелази цензус од 1.500.000,00 динара.

Првостепени суд је за утврђено чињенично стање у образложењу побијане пресуде дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд, а који се жалбеним наводима окривљених и њихових бранилаца којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцене изведених доказа, не доводе у сумњу.

Сем напред наведеног, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, насупротив изнетим жалбеним наводима првостепени суд је у образложењу побијане пресуде, (страна 118 и 119) дао разлоге које су свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, због чега је одбио као неосноване одређене доказне предлоге које је одбрана током поступка предлагала, пре свега да се изврши вештачење од стране вештака математичке струке на околност да игре не представљају игре на срећу, те да се саслушају чланови комисије централног трезора "Државне Лутрије Србије" и да се утврди ко је аутор рачунарског програма који се користио за игру ради саслушања лица, да ли је програм технички или функционално био способан за реализацију игре на срећу, правилно налазећи да су током поступка дати одговори од стране Министарства финансија, да је сведок СС у свом исказу описао контролне механизме за које је суд закључио да нису били способни да идентификују начин играња који је окривљени АА спроводио, док су предлози који се тичу финансијских питања сувишни код јасног и недвосмисленог налаза и мишљења вештака ЕЕ1 да Приређивачи игара нису претрпели никакву штету.

правна квалификација

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је подводећи утврђено чињенично стање под правну норму правилно закључио да су се у радњама окривљеног АА, ближе описаним у ставу I изреке пресуде стекла сва законска обележја кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, за које дело га је првостепени суд применом одредбе члана 22 КЗ огласио кривим, налазећи да је окривљени у периоду који је ближе и означен у изреци побијане пресуде организовао криминалну групу чији чланови су постали остали окривљени, осим окривљеног АА11, за кога је суд утврдио да није био члан групе, да је група деловала споразумно са циљем стицања финансијске користи у дужем временском периоду, по унапред утврђеним задацима и улогама ради вршења кривичног дела за које је забрањена казна у трајању дужем од четири године, али да из разлога које је суд раније образложио ово удруживање није имало све карактеристике организоване криминалне групе, већ само криминалне групе у ком правцу није прихваћен став тужилаштва о тежем

облику криминалног удруживања.

Првостепени суд је надаље правилно утврдио да је њихово деловање било споразумно мотивисано заједничком, појединачном израженом жељом за стицањем финансијског добитка, са свешћу да се награде освајају на начин који није у складу са правилима игре, а што указује да је код окривљених несумњиво постојала свест о противправности понашања припадништва групи те су и поред тога предузимали описане радње што значи да су поступали са директним умишљајем као обликом виности приликом удруживања и трајања групе.

Окривљеном АА се оптужбом ставља на терет да је извршио организовање, почевши од априла месеца 2009. године, тако да се има сматрати да је кривично дело свршено моментом организовања, то окривљени АА не би могао да одговара за организовање организоване криминалне групе, јер такав облик удруживања није ни постојао и није био прописан КЗ-ом у моменту свршетка кривичног дела, у конкуренцији претходног КЗ-а и сада важећег који је ступио на снагу 11.09.2009. године, при чему је претходни КЗ повољнији по окривљеног и као такав се закон мора и применити.

Првостепени суд надаље правилно закључује да је облик удруживања које је окривљени АА створио имао само карактеристике групе, правилно налазећи да се у његовим радњама стичу сви битни елементи кривичног дела за које га је и огласио кривим, дакле, кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ који је био на снази до 11.09.2009. године, који је по запрећеној казни и повољнији по окривљеног него сада важећи КЗ, а који је ступио на снагу 11.09.2009. године. Надаље, првостепени суд правилно закључује да је окривљени АА организовао групу, а да су остали окривљени постали чланови те групе, па како чланови не могу одговарати за тежи облик удруживања од оног који је организатор створио, суд је чињенично утврдио да су они били само припадници групе, али не и организоване криминалне групе. Код одређивања када је сваки члан приступио групи и самим тим извршио кривично дело суд није могао да утврди тачне датуме приступа групи, па је као параметар и најранији датум приступа узео датум који се у оптужници помиње као први датум када су окривљени сами освојили награде или најранији датум који се у оптужници помиње да су ангажовали неког од добитника, а што првостепени суд ближе и наводи у образложењу побијане пресуде, (страна 121). Полазећи од чињенице да се кривично дело има сматрати свршеним у моменту удруживања, а имајући у виду датуме приступа групи, време измене закона и правило о примени закона који је важио у време извршења кривичног дела, те правило примене блажег закона, налазећи да се у радњама ових окривљених стичу сви битни елементи кривичног дела. Првостепени суд правилно закључује да су окривљени АА1, АА2, АА3, АА4, АА7, АА8, АА10, АА14, АА6 извршили кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ који је био на снази до 11.09.2009. године, јер су пре овог датума приступили групи, а да су после овог датума групи приступили окривљени АА5, АА9, АА12, АА13, АА15, АА16 и АА17, па се у њиховим радњама стичу сва битна обележја кривичног дела удруживање ради вршења кривичног дела из члана 346 став 3 у вези става 1 сада важећег КЗ-а. Међутим, првостепени суд правилно закључује да је у оба случаја наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења будући да је за чланство у групи код кривичног дела злочиначко

удруживање запрећена казна затвора до једне године, а код кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела казна затвора од три месеца до три године, па имајући у виду одредбу члана 103 тачка 6 и 7 КЗ која одређује рокове застарелости кривичног гоњења, а везано за члан 104 став 6 КЗ који прописује апсолутну застарелост која је наступила протеком двоструког времена које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, која је код кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ четири године (за оне који су групи приступили пре 11.09.2009. године када је измењен КЗ), а код кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела то је шест година (за оне који су групи приступили након 11.09.2009. године), а што је првостепени суд детаљно и образложио у пресуди, страна 122, па је у том смислу сходно одредби члана 422 тачка 3 ЗКП-а, према окривљенима за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ и кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 3 у вези става 1 КЗ одбио оптужбу услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, а које разлоге у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, Посебно одељење.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење првостепени суд је надаље подводећи утврђено чињенично стање под правну норму правилно закључио да су се у радњама окривљених, а ближе описаним у изреци првостепене пресуде, стекла сва законска обележја продуженог кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, осим окривљеног АА11 у чијим радњама су се стекли сви како субјективни, тако и објективни елементи кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ, о чему је првостепени суд такође у образложењу побијане пресуде дао јасне и аргументоване разлоге, правилно налазећи да је између окривљених несумњиво постојало удруживање осим за окривљеног АА11, претходни споразум, подела улога и задатака да се учествује у играма на начин који је забрањен правилима, да су окривљени били свесни ове чињенице и противправног поступања и да је сваки окривљени у оквиру поделе улога и задатака свесно и вољно предузимао конкретне радње које су ближе описане у изреци пресуде, тако битно и доприносећи извршењу кривичног дела, при чему је сваки окривљени предузимао радње извршења мотивисан остварењем личне финансијске користи.

Првостепени суд је правилно утврдио да Приређивачи игара нису били свесни да су награде освојене уз употребу техничких средстава забрањеним правилима, чиме су доведени у заблуду у погледу битних чињеница за исплате добитака и поступајући у заблуди не знајући да “добитници” нису ни учествовали у играма – лицитирали чиме су суштински окривљенима извршили исплату награда на штету свих осталих учесника у игри, који су играли у складу са правилима чија је имовина реално смањена кроз плаћање послатих СМС порука, а које појединачне цене су улазиле у збирни фонд добитака из којих су исплаћиване награде.

Како су окривљени свесно и вољно предузимали описане радње желећи извршење истих, дакле, поступајући са директним умишљајем као обликом виности својим појединачним деловањем су битно допринели наступању забрањене последице и то у континуираном дужем временском периоду

коришћењем истог трајног односа (играч – приређивач игара), коришћењем исте ситуације (учествовање у играма) истоветности предмета дела (освајање награда), јединство умишљаја (постојање претходног договора), јединства места и простора извршења кривичног дела (станови у којима је окривљени АА играо и преузимање награда у Београду), да су доводили и одржавали Приређиваче игара у заблуду да им на штету имовине других лица изврше исплате награда, то се у радњама окривљених, како првостепени суд правилно закључује, и по оцени Апелационог суда стичу сви битни елементи кривичног дела превара у продуженом трајању.

Имајући у виду да се окривљенима ставља на терет квалификовани облик кривичног дела, превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ, а имајући у виду и оптужбу да је дело извршено у продуженом трајању, да укупан збир вредности, а у појединачним случајевима и појединачне вредности на пример станови прелазе законом прописани цензус од 1.500.000,00 динара, то првостепени суд правилно закључује да су окривљени извршили управо овај квалификовани облик кривичног дела преваре.

Првостепени суд је надаље имао у виду да су окривљени АА и окривљени који су приступили групи до 11.09.2009. године предузимали радње извршења у периоду током кога је дошло до измена прописане казне за ово кривично дело, утолико што је до измена КЗ-а 11.09.2009. године била прописана само казна затвора, а изменама КЗ-а након овог датума прописана је додатно и новчана казна, па је претходни КЗ формално блажи по учиниоца. Међутим, првостепени суд је, а насупрот изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљеног АА и бранилаца осталих окривљених, правилно закључио да су окривљени извршили кривично дела превара у продуженом трајању, будући да је чланом 61 КЗ прописано да ако продужено кривично дело обухвата кривично дело чије је битно обележје одређен новчани износ, сматраће се да је продуженим кривичним делом остварен збир свих износа остварених појединачним делима уколико је то обухваћено јединственим умишљајем учиниоца, па како је првостепени суд утврдио да су окривљени поступали са јединственим умишљајем током читавог периода извршења кривичног дела, па тако и код појединачних радњи, те да се стога има узети збир остварених противправних вредности код форме продуженог кривичног дела, то није могуће примењивати различите законе на појединачне радње извршења, већ све радње треба ценити као целину из које је проистекао збир као квалификаторна околност. Стога код форме продуженог кривичног дела није могуће говорити да се за поједине радње извршења примењује блажи закон по учиниоца а за неке тежи, или да се на све има применити априоре блажи закон ако је током извршења продуженог кривичног дела дошло до промене закона.

Првостепени суд правилно закључује да се збир вредности као квалификаторна околност остварује предузимањем задње радње извршења, која је у конкретном случају предузета у 2010. години, када је већ на снази био КЗ који предвиђа осим казне затвора и новчану казну, то је правилно закључио да се на окривљене има управо применити овај закон. Остали окривљени су се групи придружили касније након измена КЗ-а када су и предузимане инкриминисане радње па питање примене закона у односу на ове окривљене није спорно. Првостепени суд је правилно закључио да су окривљени својим радњама

извршили продужено кривично дело преваре, будући да збир прибављене противправне имовинске користи прелази 1.500.000,00 динара, то првостепени суд правилно закључује осим за окривљеног АА11 да су окривљени извршили продужено кривично дело превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, који је сада важећи и који поред казне затвора за наведено дело предвиђа и новчану казну, те их је за ово кривично дело огласио кривим као извршиоце и осудио на казне затвора, а које су ближе и наведене у изреци првостепене пресуде, о чему је такође у образложењу побијане пресуде дао јасне и аргументоване разлоге, који се жалбеним наводима не доводе у сумњу.

одлука о кривичној санкцији

Жалбом Тужиоца за организовани криминал побија се првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што се надаље у жалби тужиоца указује да се може само извести закључак да су окривљени, обзиром на чињеницу да су извршили озбиљно кривично дело у оквиру организоване криминалне групе осим окривљеног АА11, прибавили огромну корист, фактички награђени тиме да наведене иначе минималне казне затвора издржавају у просторијама у којима станују без електронског надзора, а то се односи пре свега на окривљене АА4, АА5, АА8, АА9, АА10, АА12, АА13, АА14, АА15, АА16, АА17, АА6 и АА11. Иако је првостепени суд у пресуди генерално и појединачно истакао да је за све напред наведене окривљене изрекао појединачно утврђене казне затвора које су сразмерне тежини извршених кривичних дела и насталим последицама, степену друштвене опасности и степену њихове кривице, којим чињеницама првостепени суд није дао одговарајући значај и није имао у виду велику друштвену опасност предузетих радњи и упорност приликом извршења дела, последице, као и чињеницу да њихове активности нису биле управљене на једну радњу, нити су пак биле пројектоване на одређени временски период, па је у делу одлуке о казни која се односи на окривљене суд дао недовољно убедљиве разлоге и изрекао недопустиво благе казне, због чега се и предлаже као у жалби тужиоца.

Жалбом браниоца окривљеног АА7, адвоката АБ12 побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да суд није дао разлоге о томе шта је утврдио као олакшавајуће околности на страни окривљеног, нити је ценио степен кривице свих окривљених, па ни окривљеног АА7, нити је утврдио у оквиру оцене степена кривице колико новца је окривљени уопште добио за своје радње, а што би морало бити од значаја код одлучивања о изрицању кривичне санкције, па је нејасно зашто је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, због чега се за сада правилност првостепене пресуде у том делу није могла испитати.

Такође се жалбом браниоца окривљеног АА15, адвоката АБ18 побија првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији тако што се истиче да са казном затвора од 7 месеци, на колико је окривљени осуђен губи сталан посао који је њему и његовој породици једини извор прихода, будући да на страни окривљеног АА15 стоје искључиво олакшавајуће околности од којих су многе особито олакшавајуће, које дају могућност ублажавања казне, па је стога првостепени суд могао окривљеног осудити на казну затвора од 6 месеци како би задржао свој посао, због чега се предлаже као у жалби.

Жалбом браниоца окривљеног АА4 адвоката АБ9 побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је казна према окривљеном превисоко одмерена, те да се у конкретном случају сврха како специјалне, тако и генералне превенције може остварити изрицањем знатно блаже казне.

Жалбом браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ10, побија се првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је казна према окривљеном превисоко одмерена, те да се сврха генералне и специјалне превенције у конкретном случају може остварити изрицањем знатно блаже казне према окривљеном.

Жалбом браниоца окривљеног АА12, адвоката АБ15, побија се првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији тако што се истиче да првостепени суд приликом одмеравања казне коју ће изрећи окривљеном није ценио његову младост, потребу за дружењем и међусобним помагањем, те потребу за додатном зарадом његовог непознавања правила наградних игара које су дискутабилне, при чему је сам карактер наградних игара очигледно непознат надлежним државним органима и Приређивачима игара, будући да их различито третирају у зависности од случаја до случаја и у складу са нечијим материјалним интересима.

Жалбом бранилаца окривљеног АА, адвоката АБ1, АБ2, побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичним санкцијама, тако што се истиче да суд исту није правилно одмерио, обзиром на чињенице које утичу да казна буде мања, будући да првостепени суд није у довољеној мери ценио признање и начин на који је окривљени АА, а и остали окривљени описао своје радње прецизно и без прикривања, а што свакако представља особито олакшавајућу околност на страни окривљеног. Такође се у жалби истиче да будући да је непотпуно утврђено чињенично стање, односно да у пресуди није конкретизован оштећени проистиче из чињенице да оштећени није истакао оштетни захтев, није се придружио кривичном гоњењу, а што у пракси представља олакшавајућу околност на страни окривљеног приликом одмеравања казне, тако да је окривљени не само спречен да у контрдикторном поступку испита оштећеног, већ да евентуално призна оштетни захтев и на тај начин за себе избори олакшавајуће околности.

Жалбом окривљеног АА, побија се првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је осуђен на драконску казну, будући да је нејасно којим принципима се првостепени суд руководио приликом одређивања врсте и висине кривичне санкције коју ће му изрећи, имајући у виду праксу судова у Републици Србији, приликом извршења истоврсних и истоветних кривичних дела, а где су због извршења истоврсних кривичних дела изречене блаже казне неосуђиваним лицима и то испод посебног минимума. У жалби се надаље указује да првостепени суд поред неадекватно цењених олакшавајућих околности није одговарајући значај дао чињеници да је он породичан човек, отац двоје малолетне деце, да до своје 39 године није имао никаквих сукоба са законом, да је угледан члан друштва, да је сарађивао са органима реда тако да га суд у конкретном случају није могао казнити и

новчаном казном будући да је осуђен за продужено кривично дело превара, а да је у време извршења истог важио блажи кривични закон који је важио пре 11.09.2009. године, а који није предвиђао кумулативно изрицање и новчане казне уз казну затвора за кривично дело за које је оглашен кривим.

Жалба браниоца окривљеног АА1, адвоката АБ6 и АБ7 добија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче је казна која је изречена према окривљеном престрогом одмерена, јер је првостепени суд пропустио да цени личност окривљеног и то да се ради о изузетном, образованом и поштенем младом човеку, који је завршио саобраћајни факултет, који до сада није осуђиван и коме је овај дуготрајни кривични поступак зауставио заснивање породице, тако да све напред наведене олакшавајуће околности на страни окривљеног могу бити узете у обзир као нарочито олакшавајуће које би у конкретном случају оправдавале изрицање казне испод законом прописаног минимума`.

Жалбом окривљеног АА16, добија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији тако што се истиче да му је казна превисоко одмерена, да због дужине поступка није био у могућности да планира свој пословни живот, нити је имао пуно избора око запошљавања, да је често радио тешке физичке послове, без ограничног радног времена, с тим да је сада запослен у једној приватној фирми која се бави пословима информационих система, да је ожењен, отац двоје, а ускоро и трећег детата при чему указује да није остварио никакву добит и да новац који је требао да заради од продаје аутомобила није био нереално велик, већ пристојан и то је био још један доказ да у његовим радњама нема ничега противзаконитог, а аутомобил који је продао је био чист, легалан и његова цена није била испод његове тржишне вредности, због чега и предлаже у жалби блаже кажњавање.

Апелациони суд у Београду је добијану пресуду испитао у смислу одредбе члана 451 став 2 ЗКП у делу одлуке о кривичној санкцији по жалбама браниоца окривљеног АА8, адвоката АБ13, браниоца окривљених АА5 и АА6, адвоката АБ11, браниоца окривљене АА14 адвоката АБ17, бранилаца окривљеног АА17 адвоката АБ20 и АБ21, браниоца окривљеног АА9, адвоката АБ14, бранилаца окривљених АА10 и АА11, адвоката АБ1 и АБ2, браниоца окривљеног АА13, адвоката АБ16, браниоца окривљеног АА, адвоката Горана АБ3, окривљене АА2 и њеног браниоца, адвоката АБ8 и браниоца окривљених АА и АА1, адвоката АБ4, будући да се изјављеним жалбама првостепена пресуда добија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона.

Насупрот изнетих жалбеним наводима како Тужиоца за организовани криминал, тако и окривљених и њихових бранилаца, Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана, као и да њена висина буде правилно одмерена.

Првостепени суд је на страни окривљених и то АА, АА1, АА2, АА3, АА4, АА5, АА7, АА8, АА9, АА10, АА12, АА13, АА14, АА15, АА16, АА17,

AA6 и AA11 ценио да окривљени до сада нису долазили у сукоб са законом, да од момента извршења кривичних дела до момента пресуђења такође нису долазили у сукоб са законом, који су својим одбранама значајно допринели расветљавању чињеничног стања, да су поједини окривљени засновали породице (окривљени AA, AA10, AA14, AA17, AA11, као и да се ради о лицима који су запослени.

Са друге стране као отежавајуће околности првостепени суд је пре свега на страни окривљених ценио исказану упорност у предузимању радњи извршења, дужи временски период предузимања радњи, обим активности (188 случајева) при чему је првостепени суд посебно имао у виду да се за поједине окривљене распон ангажованих “добитника” креће од једног или неколико њих (AA17, AA16, AA6, AA12, AA9, AA15...) до преко 50 ангажованих лица (окривљена AA2) као и висина противправне имовинске користи коју су остварили, а која је вишеструко већа од законом прописаног цензуса за став 4 кривичног дела превара из члана 208 КЗ). Првостепени суд је ценећи све напред наведене околности, посебно број лица која су појединачно или скупно ангажовали или се лично појавили као добитници (окривљени AA11, AA17 једно лице, окривљени AA13 и AA6, два лица, окривљени AA15, три лица, окривљени AA12, четири лица, окривљени AA10, осам лица, окривљени AA13, девет лица, окривљени AA5, пет лица, окривљени AA9, осам лица, окривљени AA7, 22 лица, окривљени AA4, 14 лица, окривљени AA8, 19 лица, окривљена AA14, 9 лица, окривљени AA3, 18 лица, окривљена AA2, 54 лица, окривљени AA1, 27 лица и окривљени AA, 7 лица) радње које су предузимали како током играња и након предузимања добитака (скривање, продаја, пренос власнишва, овере, овлашћења и уговора о продаји и слично) те појединачне групне и укупне износе остварене противправне имовинске користи, однос у групи према главном организатору – окривљеном AA (окривљени AA1, AA2, AA3, као више позиционирани у односу на на остале окривљене) а водећи рачуна да појединачне казне у овом случају треба да имају за циљ првенствено санкционисање предузетих радњи, а тек секундарно специјалну превенцију, имајући у виду личност окривљених и њихов досадашњи живот, чињеницу да није реч о лицима из криминогене средине, првостепени суд је окривљенима изрекао казне као у изреци пресуде налазећи да ће се истима остварити сврха, како специјалне, тако и генералне превенције, па је тако првостепени суд окривљеног AA осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци и на новчану казну у износу од 150.000,00 динара, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору сходно одредби члана 63 КЗ, окривљеног AA1 на казну затвора у трајању од 2 године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, у коју казну је окривљеном у смислу одредбе члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору, окривљену AA2 на казну затвора у трајању од 3 године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара у коју казну је окривљеној урачунао време проведено у притвору, окривљеног AA3 на казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци и на новчану казну у износу од 90.000,00 динара, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору, окривљеног AA4 на казну затвора у трајању од 1 године и на новчану казну у износу од 80.000,00 динара, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору, с тим да се казна има извршити у просторијама у којима окривљени станује без примене електронског надзора, окривљеног AA5 на казну затвора у трајању од 1 године која се има спровести у просторијама у којима окривљени

станује без електронског надзора и на новчану казну у износу од 70.000,00 динара, окривљеног АА7 на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци у коју казну му је урачунао време проведено у притвору и на новчану казну у износу од 80.000,00 динара, окривљеног АА8 на казну затвора у трајању од 1 године у коју казну му је урачунао време проведено у притвору, а која казна се има извршити у просторијама у којима окривљени станује без електронског надзора као и на новчану казну у износу од 60.000,00 динара, окривљене АА9 и АА10 на казне затвора у трајању од по 9 месеци у које казне им је урачунао време проведено у притвору, које казне се имају извршити у просторијама у којима окривљени станују, без електронског надзора и на новчане казне у износу од по 50.000,00 динара, окривљене АА12, на казну затвора у трајању од 7 месеци у коју казну му је урачунао време проведено у притвору, а која се има извршити у просторијама у којима окривљени станује без електронског надзора и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, окривљеног АА13 на казну затвора у трајању од 10 месеци и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара у коју казну је окривљеном урачунао време проведено у притвору, а која казна се има извршити у просторијама у којима окривљени станује без електронског надзора, окривљену АА14 на казну затвора у трајању од 10 месеци у коју казну јој је урачунато време проведено у притвору, а која се казна има извршити у просторијама у којима окривљена станује без електронског надзора и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, окривљене АА15, АА16, АА17, АА6 и АА11 на казне затвора у трајању од по 7 месеци које се имају извршити у просторијама у којима окривљени станују без електронског надзора у које казне им је урачунао време проведено у притвору и на новчане казне у износу од по 40.000,00 динара, с тим да је првостепени суд у образложењу побијане пресуде и по оцени Апелационог суда, а насупрот изнетим жалбеним наводима ценећи положај у групи, бројност предузетих радњи извршења и постојање бројних олакшавајућих околности, нашао осим за окривљене АА, АА1 и АА2, да у односу на остале окривљене олакшавајуће околности имају карактер нарочито олакшавајућих околности, па им је у смислу одредби чланова 56 и 57 КЗ изрекао казне испод законом прописаног минимума и осудио их као у изреци првостепене пресуде, о чему је у образложењу побијане пресуде дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд, а којим се жалбеним наводима како Тужиоца за организовани криминал, тако окривљених и њихових бранилаца, не доводе у сумњу.

Надаље је, првостепени суд правилно и по оцени Апелационог суда приликом одмеравања новчаних казни за кривично дело превара, а полазећи од чињенице да би прецизним утврђивањем имовног стања, које се односи на приходе и расходе знатно одуговлачио поступак, сходно члану 50 КЗ новчане казне према окривљенима одмерио у оквирима законског минимума и максимума при томе узимајући раније наведене критеријуме као параметре за одређивање висине новчане казне за сваког окривљеног појединачно.

Првостепени суд је приликом изрицања новчаних казни правилно нашао да су исте сразмерне тежини извршеног кривичног дела, степену кривице окривљених и насталим последицама.

Првостепени суд је такође у образложењу побијане пресуде, а насупрот жалбеним наводима Тужиоца за организовани криминал, ценећи бројне

олакшавајуће околности за поједине окривљене, као особито олакшавајуће сем за окривљене АА, АА1 и АА2, а имајући у виду личност окривљених посебно чињеницу да су запослени, да су им изречене казне затвора до једне године, а то се пре свега односи на окривљене АА4, АА5, АА7, АА8, АА9, АА10, АА12, АА13, АА14, АА15, АА16, АА17, АА6 и АА11 нашао да се изречене казне затвора и остварење сврхе кажњава могу спровести и извршити у просторијама у којима окривљени живе уз све пратеће обавезе, како је то предвиђено одредбом члана 45 став 5, 6 и 7 КЗ, у ком смислу је за те окривљене, а који су ближе и наведени у изреци побијане пресуде одредио овакав начин извршења казне сматрајући га најефикаснијим посебно у циљу остваривања циљева специјалне превенције.

одузета имовинска корист

Жалбом браниоца окривљеног АА7, адвоката АБ12, побија се првостепена пресуда и у делу одлуке о одузимању имовинске користи, тако што се истиче да је у том делу првостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка јер првостепени суд није утврдио у оквиру оцене степена кривице колики износ новца је окривљени АА7 уопште добио за своје радње, а што је од значаја приликом одлучивања суда о изрицању кривичне санкције, због чега се за сада правилност и законитост побијане пресуде није могла са сигурношћу у том делу за сада испитати.

Надаље се жалбом браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ9 побија првостепена пресуда у делу одлуке о одузимању имовинске користи, тако што се истиче да није било места одузимању имовинске користи, односно обавезивању окривљеног да у буџет Републике Србије уплати износ наведен у првостепеној пресуди, због чега се за сада правилност исте није могла са сигурношћу испитати, због чега је нужно укидање и у том делу првостепене пресуде.

Надаље се и жалбом браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ10 побија првостепена пресуда у делу одлуке о одузимању имовинске користи тако што се истиче да није било услова да се иста одузме од окривљеног, односно да се окривљени обавезе да у корист буџета Републике Србије уплати износ који је наведен у првостепеној пресуди, због чега се за сада правилност првостепене пресуде у наведеном делу није могла са сигурношћу испитати.

Такође се жалбама бранилаца окривљених АА, АА10 и АА12 адвоката АБ1 и АБ2 побија првостепена пресуда у делу одлуке о одузимању имовинске користи и указује да је иста донета на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и истиче да је суд пропустио да изведе доказ прегледом снимака телевизијских емисија свих кола наградиних игара које се налазе у списима као тужиочев предлог. Управо на тим снимцима се вероватно налазе одговори на питања ко су лица која су подигла коју награду са њиховим адресама и другим личним подацима, због чега се и предлаже као жалби.

Надаље се жалбом браниоца окривљеног АА13, адвоката АБ16 побија првостепена пресуда у делу одлуке о одузимању имовинске користи, тако што се истиче да се не види које је законске одредбе првостепени суд применио доносећи одлуку о томе и на тај начин није повредио кривични закон, будући да

у конкретном случају није било места одузимању имовинске користи од окривљеног.

Жалбом браниоца окривљене АА2, адвоката АБ8, побија се првостепена пресуда у делу одлуке о одузимању имовинске користи тако што се истиче да су разлози које је првостепени суд дао у побијаном пресуди за овај део одлуке нејасни и неразумљиви, будући да суд наводи да је одузео возила од окривљених по потврдама о привремено одузетим предметима и да то представља остварену противправну имовинску корист, те да је одузео добитке од трећих лица од којих су предмети привремено одузети, јер су она (трећа лица) несавесна. Остаје потпуно нејасно како се то одузима из ових разлога када је неспорно током поступка утврђено да су ти предмети и добици већ предати разним државним органима Министарству правде, Министарству полиције на коришћење, будући да се од окривљене АА2 према образложењу пресуде одузима нешто што је већ одузето, при чему је окривљена у својој одбрани потврдила да никада није остварила, нити је могла да оствари користи у висини вредности оствареног добитка.

Жалбом бранилаца окривљеног АА1 - адвоката АБ6 и АБ7, такође се побија првостепена пресуда због одлуке о одузимању имовинске користи, тако што се истиче да првостепени суд у побијаној пресуди није разлучио разлику између причињене штете и евентуално присвојене противправне имовинске користи, па је тако окривљеног АА1 и остале окривљене обавезао да на име новца добијеног продајом возила плате износ који представља збирну вредност нових возила, што није реално. Надаље та иста продата возила првостепени суд одузима од трећих лица која су савесни стицаоци, а ради се о лицима која нису могла знати како су стечена возила, будући да су их купили преко огласа чиме је првостепени суд двоструко одузео противправну имовинску корист.

Насупрот изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљених по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење правилна је одлука првостепеног суда којом је у смислу одредбе члана 92 и 93 КЗ одузео противправну имовинску корист, како од окривљених, тако и од трећих лица о чему је у образложењу побијане пресуде (страна 126) дао разлоге да је од окривљених најпре одузео возила и станове који су од истих по потврдама привремено одузети, а представљају остварену противправну имовинску корист, која возила, станове и новчана средства је одузео и од трећих лица “добитника” од којих су ови предмети привремено одузети, имајући у виду да су ова трећа лица несавесна у односу на прибављену и пренету противправну имовинску корист јер је реч о добитницима који су свесни да су се лажно представљали као добитници и да нису ни слали поруке у играма, при чему је на велику већину ових трећих лица противправна имовинска корист и пренета без икакве накнаде, док за оне који су нешто и платили првостепени суд закључује да су несавесни стицаоци, па се не могу позивати на савесност власништва.

Надаље је првостепени суд правилно утврдио да је део добитака у играма након освајања продат и да су окривљени остварили новчану корист, те је стога обавезао окривљене да на име одузимања противправне имовинске користи плате новчане износе који представљају вредности освојених награда, а у висини збирних износа у мери у којој је сваки окривљени допринео извршењу

појединачне радње описане у изреци, исказано збирним износом. При томе је суд имао у виду да ни једна радња извршења не би била остварива без садејства окривљеног АА, који је лицитирао и освајао награде и појединачног окривљеног – окривљених који су ангажовали "добитнике" наведених у овом делу изреке, те је њихов однос саизвршилачки, па је самим тим и солидарна обавеза плаћања и одузимања противправне имовинске користи како је то првостепени суд и навео у изреци ожалбене пресуде.

Првостепени суд је у образложењу пресуде такође у смислу одредбе члана 258 ЗКП утврдио да "Државна Лутрија Србије" није оштећена извршеним кривичним делом превара, па је њен имовинско правни захтев у целости одбио као неоснован, док је у односу на осуђујући део пресуде будући да суд није располагао свих подацима правилно донео одлуку да о трошковима кривичног поступка одлучи накнадно посебним решењем, док је у односу на ослобађајући и одбијајући део пресуде правилно одлучио да ти трошкови падну на терет буџетских средстава које разлоге у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени.

Са свега напред изложеног Апелациони суд у Београду, Посебно одељење донео је одлуку као у изреци пресуде, на основу одредбе члана 457 ЗКП.

Записничар-саветник
Тања Славковић,с.р.

Председник већа-судија
Верољуб Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић